

Sygn. akt (...) K 663/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w G. - Wydział (...) Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Jarosław Przesmycki

Protokolant: st. sekr. sąd. Magdalena Bajerska

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Zdrojewskiej – Gutowskiej

oraz przedstawiciela (...) w T. – D. K.

po rozpoznaniu w dniach 5.09.2017 r., 28.11.2017 r. sprawy

V. M. syna N. i M. zd. K., ur. (...) w P. ((...)), obywatelstwa (...), zam. K. ul. (...), adres dla doręczeń: (...)-(...) G. ul. (...);

oskarżonego o to, że:

zarządzając firmą (...) z G. urządził 5 grudnia 2014r. gry losowe na urządzeniu o nazwie S. Bank (...) w Z. (powiat (...)) w lokalu o nazwie L. (...) przy ul. (...), wbrew przepisom art. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 z późn. zm.) a w szczególności art. 6 ust 1 tej ustawy;

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 107§1 kks w zw. art. 9 § 3 kks

o r z e k ł :

1. Oskarżonego **V. M.** uznaje za winnego czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, to jest przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 9 § 3 kks i za to, na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę grzywny w wysokości 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych przyjmując, że jedna stawka wynosi 100 zł. (sto złotych).
2. Na mocy art. 22§2 pkt 2 kks w zw. z art. 30§5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodu rzeczowego w postaci urządzenia o nazwie S. Bank (...) wraz z zawartością znajdującego się w magazynie depozytowym (...) we W. poz. magazynowa (...) (...) zarządzając jego zniszczenie, przy czym zarządzenie zniszczenia nie dotyczy pieniędzy znajdujących się w automacie.
3. Zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 800 zł. (osiemset złotych) tytułem opłaty i obciąża go kosztami postępowania w kwocie 1.252,59 zł. (tysiąc dwieście pięćdziesiąt dwa złote 59/100).

Sygn. akt (...) K 663/16

UZASADNIENIE

Oskarżony V. M. nie był dotychczas karany sędownie.

D o w ó d : karta karna k. 58v.

Przeciwko oskarżonemu był złożony akt oskarżenia przez Urząd Celny w T., gdzie zarzucono mu popełnienie przestępstwa z art. 107§1 kks polegające na tym, że:

1. pełniąc funkcję prezesa zarządu spółki (...) (...), urządził gry od dnia 26.11.2013 roku do dnia 14.02.2014 roku, na automatach: H. (...) nr (...), (...) BANK (...), w lokalu: (...), ul. (...). K. (...), (...)-(...) G., wbrew przepisom ustawy o grach hazardowych z dnia 18.11.2009 roku (Dz. U. z 2009 r. nr 201, poz. 1540, z późn. zm.), tj. o popełnienie przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.
2. w okresie od dnia 7 lutego 2014 roku do dnia 7 maja 2014 roku, w lokalu o nazwie i adresie Bar (...), (...)-(...) G., ul. (...), urządził bez wymaganego zezwolenia gry na automacie H. S. (...), wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, ze zm). tj. o popełnienie przestępstwa skarbowego określonego w art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

To postępowanie toczyło się przed tut. Sądem pod sygn.. (...) (...). Postępowanie to zakończyło się wyrokiem uniewinniającym, od którego apelację wywiódł oskarżyciel publiczny. Sąd Okręgowy w Toruniu utrzymał zaskarżony wyrok stojąc na stanowisku, że oskarżonemu nie można przypisać winy co do czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, bowiem dokonał on należytej staranności przy upewnieniu się, że jego działalność jest legalna.

Oskarżony jest prezesem zarządu spółki K. π sp. z o.o. w G.. W dniu 4 listopada 2014 r. oskarżony w imieniu tej spółki podpisał umowę o współpracy z L. H. reprezentowanym przez S. D.. Przedmiotem tej umowy była współpraca polegająca na tym, że spółka reprezentowana przez oskarżonego zamontuje w lokalu należącym do S. D. automaty do gry za wynagrodzeniem 500 zł. miesięcznie. Istotnie w lokalu należącym do S. D. w Z. przy ul. (...) umieszczono urządzenie do gry o nazwie S. Bank (...). W dniu 5.12.2014 r. pracownicy Urzędu Celnego w W. dokonali kontroli w/wym. lokalu i stwierdzili, że znajdują się tam trzy automaty do gry, w tym jeden należący do oskarżonego. Automat ten został zatrzymany. Powołano również biegłego w celu ustalenia, czy spełnia on kryteria automatu do gier w rozumieniu przepisów ustawy o grach hazardowych z 19.11.2009 r. Biegły w swojej opinii stwierdził, że badany automat służy do celów komercyjnych, bowiem warunkiem jego uruchomienia jest zakredytowanie go przez grającego gotówką w wysokości zależnej od ilości punktów przeznaczonych na rozgrywanie udostępnionych gier. Badany automat umożliwia też wygrywanie gier o wygrane pieniężne lub rzeczowe, a gra na nim zawiera element losowości.

D o w ó d : umowa o współpracy k. 27,

protokół instalacji automatu k. 28,

opinia biegłego k. 36 – 38.

Oskarżony nie przyznał się do stawianego mu zarzutu i złożył obszerne wyjaśnienia, w których powołał się na orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości oraz stanowisko reprezentowane przez komentatorów, które można streścić w ten sposób, że brak notyfikacji przepisów ustawy o grach hazardowych powoduje, że nie mogą być stosowane wobec jednostek przepisy zakazujące prowadzenia gier elektrycznych, elektromechanicznych, elektronicznych poza kasynami gry. W ocenie oskarżonego przepisy art. 14 ust. 1 oraz art. 6 ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych to przepisy techniczne w rozumieniu dyrektywy 98/34/WE i nie mogą być stosowane, jako sprzeczne z prawem unijnym.

D o w ó d : wyjaśnienia oskarżonego k. 46 – 47v.

Zdaniem Sądu, wyjaśnieniom oskarżonego nie można dać wiary, bowiem są nielogiczne i niespójne z zebrany materiał dowodowy. Z wyjaśnień oskarżonego wynika, że nie tylko orientuje się doskonale w obowiązującym w Polsce porządku prawnym, ale również zna i rozumie orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Wbrew temu, co twierdzi oskarżony prowadzenie gier hazardowych poza kasynami gry nie było legalne w Polsce w okresie od 4.11.2014 r. do 5.12.2014 r.

Na wstępie należy zaznaczyć, że orzeczenia na które powołuje się oskarżony nie mają zastosowania w niniejszej sprawie. Zgodnie z art. 3 ustawy z 19 listopada 2009 o grach hazardowych urządzenie i prowadzenie działalności gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie. Przepis ten został uzupełniony normą art. 6 ust 1 cytowanej ustawy, który stanowi, że działalność w w/w zakresie może być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Oskarżony i spółka takiej koncesji nie posiadali, a zatrzymany automat znajdował się w lokalu przeznaczonym do gry, gdzie automaty były przymocowane śrubami do podłogi. Oskarżony zdawał sobie przy tym sprawę z obowiązującego stanu prawnego przyjmował, jednak bezpodstawnie, że regulacje te go nie obowiązują. Przepis art. 6 ust 1 ustawy hazardowej nie miał i nie ma charakteru technicznego, co w sposób nie budzący wątpliwości wyjaśniono w wyroku Sądu Najwyższego z 16 marca 2017r. w sprawie V KK 21/17. Sąd w pełni podziela tą argumentację. Należy przy tym zwrócić uwagę, że w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z 19 lipca 2012r. (pkt. 26) C – 213/(...) F. i inne. Trybunał nie wykluczał ograniczeń w zakresie urządzania gier na automatach dla osiągnięcia celów nadrzędnych interesu ogólnego. Nie trzeba nikogo przekonywać, że niekontrolowany dostęp do automatów do gry dzieci, osób nietrzeźwych lub uzależnionych od hazardu jest szkodliwy społecznie. Oskarżony wiedział przy tym, że jego działalność nie jest legalna, jak wynika z zarzutów stawianych oskarżonemu w sprawie (...) K 663/16 pierwsze czynności w tej sprawie były podejmowane w listopadzie 2013 r. Zatem oskarżony miał świadomość tego, że jego działania były uznawane przez organy celne za nielegalne.

Innymi słowy Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego co do tego, że urządzenie przez niego gier na automacie w Z. przy ul. (...) w dniu 5.12.2014 r. było legalne.

Sąd podzielił opinię biegłego R. R., której wiarygodność i profesjonalizm w ocenie Sądu nie budzą wątpliwości. Biegły w sposób rzetelny, wszechstronny i profesjonalny przedstawił zasady działania zatrzymanego automatu. Wy tłumaczył w jaki sposób dochodzi do wylosowania konkretnego wyniku. Nie była ona także kwestionowana przez żadną ze stron.

W tym stanie rzeczy wina oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Przestępstwo z art. 107 § 1 kks popełnia kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urzędnika lub prowadzi grę losową, grę na automacie lub zakład wzajemny.

Oskarżony naruszył ten przepis bowiem zarządzając firmą (...) z G. urządził 5 grudnia 2014r. gry losowe na urządzeniu o nazwie S. Bank (...) w Z. (powiat (...)) w lokalu o nazwie L. (...) przy ul. (...), wbrew przepisom art. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 z późn. zm.) a w szczególności art. 6 ust 1 tej ustawy.

Za to Sąd wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych po 100 zł. Przy wymiarze tej kary Sąd miał na względzie działanie z niskiej pobudki, tj. chęci osiągnięcia korzyści majątkowej oraz duże nasilenie złej woli oskarżonego. Oskarżony mimo tego, że było prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne nadal urządził nowe gry na automatach, co świadczy o jego determinacji i dużym nasileniu złej woli. Jako okoliczność łagodzącą Sąd uznał wcześniejszą niekaralność oskarżonego.

Na mocy art. 30 § 5 kks Sąd uznał orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa zajętego automatu wraz z zawartości zarządzając jego zniszczenie (tylko automatu).

O kosztach orzeczono po myśli art. 627 kpk.